

Добруджански Гласъ

GLASUL DOBROGEAN

АБОНАМЕНТЪ:
За 1 година 300 лей
За 6 месеца 160 лей

Adres: „Glasul Dobrogean“ str. „Pr. Elisabeta“ No. 4 — Bazargic

Telefon: No. 138

Organ al Minorității Bulgare din Romania

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКОТО МАЛЦИНСТВО ОТЪ РУМЪНИЯ

В Е С Т И

— Починалъ е на 23 септември бащата на економъ ставрофоръ Н. П. Поповъ — стария Петъръ Аг. Поповъ.

Нашитъ съболезнования.

— Въ недѣля, 3 т. м. Базарджикската земеделска пазарна ще открие въ салона си изложба на земеделски и озошарски произведения.

За целта сж разпратени покани.

— Спортното д-во „Глория В. К. Ф. Р.“, свиква общото извънредно общо събрание на 7 т. м. вечеръ въ клуба на дружеството.

Дневенъ редъ:
Излизане отъ девизия Ц. Р. Моляватъ се всички членове и привърженици на събора да присъствуватъ на събраниято.

— На 3 октомври, въ недѣля, 4 часа сл. обѣдъ ще се състои футболно състезание между „Вихър-Дристоръ“ — Силистра и „Глория В. К. Ф. Р.“ — Базарджикъ.

Мачътъ обещава да бъде много интересенъ.

ТЪРСЯ ДА ЗАМЪНЯ

ВРЕМЕННО или за винаги

7 хектара нива — половината коренена гора-бозлукъ, находящи се въ землището на с. Настранинъ съ толкова или повече хектара, находящи се въ землището на Базарджикъ — Сусуской, или граничащитъ съ тяхъ мери.

Чети в-къ
„Добруджански гласъ“

Румъно-български- тѣ отношения

Министерскиятъ съветъ е ратифициралъ протокола на смѣсената румъно-българска комисия относно построяването на фери-боота между Гюргево и Русе, тъй както е решила смѣсената комисия на 1 юний 1937 г. въ Букурещъ.

Работитъ по постройката ще започнатъ на скоро. Безспорно този фери бостъ е отъ твърде голѣмо значение за стопанскитъ отношения между дветъ съседни държави и е отъ естество да даде новъ и реаленъ тласкъ къмъ сближението между Румъния и България, за което тъй много се говори и се желае отъ дветъ страни на Дунава.

Кои търговци ще водятъ регистри

Търговската камара отъ гр. Констанца е решила и направила постъпки да бъдатъ освободени отъ задължението да водятъ регистри всички дребни търговци и занаятчии.

Дребнитъ търговци, споредъ закона, се считатъ тия съ капиталъ подъ 150.000 лей и занаятчии съ по малко отъ 10 работника и подъ 6 к. сили моторенъ двигателъ.

Въ случай, че въ тази си постъпка не успѣе, Камарата е решила да иска едно отлагане за регистрирѣ до априлъ 1938 год.

вѣтъ, загубвайки почти цѣлия си капиталъ, съ който е продоволствалъ редъ години съ храна граничните войскове части и нѣма вече съ какво да докаже заеманката си, дългъ се налага на отговорнитъ фактори да анкетиратъ случая и установятъ загубата, вземайки на време мѣрки, да не би нѣкой другъ Ахмедъ или Османъ се яви и инкасира сумата, вмѣсто доставчика Дели Исмаилъ...

Нека се внимава добре!

Малко безгрижие!

Нашитъ работи стигнаха до парадоксальност. Общественици ни обвиняватъ, че нищо не сме писали за училищата; Общественици ни упрекуватъ, че лошо сме писали за училищата;

Общественици ни съветватъ тъй и тъй да пишемъ за училищата — да се разбере, че имаме училища, но да се разбере още, че нѣмаме гимна-

зии!.. Значи, собствено казано, гимназии вече нѣм. ме,

Какво да се прани? Да възпроизведемъ „Огелъ, ракъ и шука“ — забравихме, дяволъ да го вземе. Помнимъ само частъ отъ съдържанието; помнимъ, че товарътъ си останалъ на мѣсто, не мръдналъ...

Когато залъзе едно свѣтило...

Последния часъ на Болградската гимназия отъ Люб. П. Станчевъ

Събиратъ се преди 80 години представителитъ на 39 български колонии въ Южна Бесарабия и избиратъ една делегация да отиде при Молдавския князь, за да ходатайства за позволение да се открие въ Болградъ българско централно училище.

Княза-котленеца българинъ Конаки Богориди ги приема любезно, поздравява ги за поетага инициатива и издава прочутия хрисовулъ отъ 10 юний 1858 г. за откриване на първата българска гимназия вънъ отъ границитъ на майката — Отечество. На 1 май 1859 год. се отвориха за пръвъ път вратитъ на новия просвѣтенъ институтъ. Заработи се въ него съ необыкновено усърдие, съ възторгъ и преданностъ. Въ продължение близо на 30 години това огнище на родната култура е сгрѣвало сърдцата и просвѣтява умоветъ на хиляди българи почти отъ всички краища на Балканския полуостровъ.

Тукъ сж работили, оставайки дълбокитъ следи на своя творчески духъ и стихийна преданностъ директоритъ Д. С. Мутевъ, Беронъ, Т. Икономовъ. Въ тази гимназия сж получили срѣдното си образование едни отъ най-големитъ строители на съвременна България, въ нея сж почерпили поривития по-чинъ къмъ опознаване свойто у себе си и любовта къмъ родния езикъ и родината, хиляди деца на българския народъ, прѣснати

изъ най-противо-людни крайща.

Не малко изпитания е преживѣвало това училище. Не малко примедия е преминавало, съ не малко трудности е трѣбвало да се справи и не малко жестоки удари е трѣбвало да понася. Но близо 30 години то гордо и смѣло е отстоявало на всички бури, 30 години останалитъ почти безименни негови вдъхновени ръководители сж го издигали, разширявайки обсега на възродителното му влияние.

Ето защо, едва следъ 10 годишното му съществуване, неговото значение било тъй горещо поздравено: „На него цѣлий народъ гледа, като на свѣтозарна небесна звезда, която озарява съ благотворнитъ си лъчи жадуващата за учение българска младежъ“ (в. „Дунавска зоря“ бр. 10 отъ 1868г.).

Но не само учебническо просвѣтление е разпрѣсквала гордата болградска гимназия. Скоро следъ основанието ѝ при нея се създава печатница, която по своето значение ще остане историческа. Тукъ е печатала своето списание („Периодическо“) първата българска Академия („Книжовното дружество“ отъ Браила), в. „Български лъвъ“ и тѣлкова книжица, които сж обикаляли българското племе, шепнейки му насърчително и обнадеждително на душата.

Но идва една тежка дата: 1 августъ 1885 г. Последния (Следва на 4-та стр.)

Динъ мистериозенъ обиръ въ Дуросторски окръгъ

Силистра — На 18—19 т. турчина Дели Исмаилъ, село Нови Суванлъкъ, който се отъ Силистра, обранъ въ гората Догурларъ, отъ 7 души маскирани. Турчинъ ималъ въ себе си 300.000 леи и надъ 300.000 леи, освободени отъ граничните власти за даватъ на разни хранилицата, които непознати лица задигатъ, наедно сѣмъ и хамутитъ му, който го съ празна касета гората. Оплъкътъ човѣка на жандармерия постъ, започва се да тръгватъ жандармитъ по диритъ на конетъ въ с. Татаръ-Ат. Но не посмѣли да отъ страхъ отъ инстинктъ-македонци, съ

които и другъ пътъ сж имали разпраи.

Носи се слухъ, че конетъ сж заловени въ с. Кадикой, тъкмо въ момента, когато ги тозаряли на лодка, за да ги прекаратъ презъ Дунава. До сега нищо положително не се съобщава, а властта пази въ тайна, мотивирайки, че е вече по диритъ на крадцитъ и наскоро ще ги залови. Задигането на боноветъ, на стойностъ надъ 300.000 леи, които нѣматъ никаква стойностъ за крадцитъ, ни каратъ да се позамислимъ повече и да вѣрваме, че въ този мистериозенъ обиръ сж замѣсени лица, които възнамѣряватъ да инкасира въ стойността отъ държавата. Ако турчина загуби стойността на боно-

АСЪНЪ БОЕВЪ — Виена

ТВОРЧЕСКА ПРЕСА

Пресата е единичната велика сила, чието оръжие е истината и морала. Тя е духовно огнище, което стоплюва и поддържа духа на един народ по пътя на истината и правото. Ние българите, още от епохата на възрождението имаме едно историческо обаяние пред книгата и вестника. Затова, нашите журналисти трябва да бъдат особено предпазливи да не разрушат онази морална сила, която представлява доверието на българина към родната преса от почти цял век насам. Половината истина е враг на цялата истина, защото тя е прикрита лъжа. А половини истини са всички онзи писания в вестници и книги, които не са творчески отломки на политическата или интелектуална мисъл на един народ, а кривилени изрази на стара и нова, явна и прикрита партизанска мисловност. Най-големият враг на народното доверие в пресата е скверният стремеж на известни писатели и журналисти да прекратят, или „докажат“ своето лично становище при критикуването на личности или събития от обществено, политически или исторически характер. Например и досега има у нас политически перодрижци, които отричат на Ст. Стамболов всяка историческа заслуга и вещина, макар и самите руски дипломатически агенти да са го считали за най-способния на времето си български държавник — както се вижда от техните доклади и то за това защото бил кървав диктатор и пр. Под лупител на болезнено чувствителни адепти на историческо догматичния парламентаризъм кържави са режимите и диктатори са и Мусолини, Хитлер, Ататурк, Сталин..., но да отричат творческия дял на тези политически порядки и способността на водачите, това ще рече не да бъдат сериозен критик на политическата действителност, а сантиментален декламатор на политически тиради из някой учебник по гражданско или конституционно право. На друго място у нас руския някогашен цар беше наречен „мистичен идиот“ (впрочем изражение заето от В. Маргарет в книгата му „Огчество“, та затова и този български писач трябва да го загради в кавички, а не да го представя за свое!), както „се виждало от глупавите любовни писма, които той пишел от фронта до жена си.“ По силата на тази журналистическа логика „мистични идиоти“ са също и старият и младият Молтке, Лудендорф, Хютендорф,

па и Бонапарт, който от всяко полесражение е пишел пламенни съпружески писма изпращайки „милиони целувки, жежки като пъска на Сахара“, на любимата си Йозефина. На трето място в нашата преса същият цар Николай II се изкара като единичният спасител на България в Съюзническата война. И тука истината е разполовена. Единичният, който не искаше да приеме примирието, а имаше горешото желание да влезе „победоносно“ в София беше крал Константин гръцки. Това беше така докато проблсна българския нож при Пехчево, Симитлий и Занога. Тогава крал Константин XII телеграфира на Венизелоса да сключи веднага примирие и да поиска прекратяването на военните действия (което се вижда и от водените протоколи) защото „моята армия се намира на края на своята физическа и морална сила“. Телеграмата на българското правителство до българските делегати за постигнатите успехи бива умислено предадена след подписването, за да не българите окуражени да не забавят хода на преговорите. Началникът на гръцкия генерален штаб, тогава генерал Дусманис (впрочем от български произход — Думанов!) пише в своята история на тогавашната война: „В критическия момент на борбата между 11 и 17 юлий смелите атаки и упоритостта на засилващите се българи и ужасния терор на тяхната артилерия предизвикаха многократните молби на началниците на гръцките дивизии да ги извадим от това положение. Победени на политическото поле, относно военната си мощ, българите останаха непожнати...“ А гръцкия началник каза на българските офицери пратени за определяне на демаркационната линия: „Каква ти демаркационна линия? Не виждате ли, че ние изтегляме войските си назад от тази бутилка.“ Тази „бутилка“ беше също видна и описана и от чуждите кореспонденти. Пред угрозата на пълно поражение и пленяване особено на дясния им фланг, и гръцките подписаха веднага примирието, а гръцкият парламентор се яви при българските войски още на разсъване, макар, че примирието е влизало в сила едва в 12 часа по обяд! Съ други думи, който миле за истината трябва да каже и пише: българският героизъм при Пехчево, Занога, Симитлий, Равнина, Повиент, Калиманци и Голак допринесе най-малко толкова много за спасението на България, колкото и думата

на руския цар. Друг случай на журналистическа едностранчивост и престаряване. Един следпразничен вестник излизащ в София [за онзи, който следи пресата у нас всички споменати от нас са му сигурно познати] писа неотдавна съвсем сериозно, че преминаването на Ленин и другарите му на път за Русия през германска територия по инициативата на Лудендорфа било една глупава измислица! А този факт не бил никога отричан и от самите болшевики. В нѣмската политическа литература това пътуване е описано подробно. Дори и Троцки в своя двутомен „Опит за автобиография“ (издаден на нѣмски) дава факсимилето на подписите поискани от германците: подписа на Ленин стои на първо място. Истината е: от водачите в пломбирания вагон са били Ленин и Мартов (водачът на меншевиките), а не Троцки, който е бил през това време в Шатит.

У нас се пише твърде много за „пробиване на Добро-поле.“ Ние сме написали една твърде обширна студия „Моралните причини за пробива на Добро-поле,“ съ която хвърляме малко по-изобилна светлина за прегръщенията на бившите ни съюзници — германците спрямо нас, отколкото това е ставало до сега в посветените на тази тема писания. У нас и досега има лица и кръгове, които пишат и говорят, че германската тогавашна политика, не е проявявала некоректност спрямо нас. Едно исторически аргументирано изложение от факти би могло да утвърди и най-

не вѣрния Тома, че тази систематична некоректност на германската политика на Лудендорфа и германските военни поражения през последните месеци на войната, създадох моралните предпоставки за пробива при Добро-поле, а не обратното — Добро-поле е началото на германското поражение (според Лудендорфа). Лудендорф сам написа на 8 август, вечерта, в своя доклад: „8 август е най-черният ден за германската войска през войната. За първи път цѣли германски дивизии биват обхванати от паника, вследствие на неприятелските танкове. Ние трябва да прекратим войната, защото в противен случай нейното водене е една хазартна игра за съществуването на Германия...“ А от 8 август до 15 септ. (Добро-поле) има пет седмици. Българското Добро-поле последва пет седмици след германското — това да не се забравя от престарелите наши писатели по този предмет. Друг български вестник се опита чрез свой писач да даде по-големо значение на думите на Кайзерлинг за българите и сърбите, отколкото им се припада: думите на един германец не ангажират мнението на 70 милиона, както навремето подгравките на Клемансо („България република ли е или царство?“) и писанията срещу нас на А. Лондър или П. Лотти — не ангажират френския народ, а тия на Л. Андреев в Балканската война не бяха мнението на 150-ти милиона руси.

Един български политико-военписач в своята партизанска едностранчи-

вост отиде до там, че подхвърля на съмнение военното историческо факт, че руски полкове са бѣгали пред българите. Цитираме един от сериозните румѣнски военни историци К. Кирцеску: „Безредните отстъпления на русите разпространяваха паниката надалеч... Поради паниката на руската конница и артилерия, която избѣгва града запустѣва...“ и т. н. А ето характеристичната заповѣд от 17 окт. 1916 на руския главнокомандующ в Дунавската област Сахаров, цитирана в военните съчинения на Кирцеску: „Заповѣдавам: срамотното бѣство да се прекрати веднага. Пратен съм тук ако не победим, поне да се бием, а не да се надпреварваме в бѣг. Разпоредих на артилерията и картечните да стрелят срещу бѣглиците. Офицерите, които не си изпълняват длъжност бѣдат сѣдени. Господ не помага на страхливците...“ Значи официално признание, че руси са бѣгали пред нас, което не ще прикрие словесната испанска стена на известни писатели.

За културата на една страна и творческата роля на нейната преса се сѣди не само по количеството, но и по просвѣтността и моралния героизъм на нейните журналисти. Тѣзи трябва да бѣдат вѣрители на народа и сѣ него в рѣка доблестни защитници на истината, цѣлата истина и преди всичко истината. Само тогава ролята на пресата ще бѣде творческа, а доверието на народа в нея безгранично.

Плати си абонамента

Впечатления

от посещенията ми на един лозарски кжт в България

След като ни черпаха с чаша бистро, кристално, бистро „Сунгурларско вино“ сбогувахме се и потеглихме за с. Грозден, което отстои на 4—5 к. м. от с. Сунгурлар.

Малко, китно село, с 80 кжци. Поминъкът преимуществено лозарство, от кждето идва и името му. Хубавите, високи и почти всички масивни кжци, както и в Сунгурлар, говорят за добро материално състояние и по висока духовна култура. Спрѣхме пред кжщата на ръководителя на кредитната кооперация, а същевременно и на кооперативната им изба, г-н М. Иванов.

Посрещна ни млад и енергичен мъж, енергичен в обноски и говор. Съдействието на младата му и симпатична другарка, сервиран ни бѣ скромно обѣд, а след това ни заведоха в избата, която величествено е кацнала на малък хълмист склон. Високи каменни зидове ни отвеждат в тъмно подземие-избата. Тук сѣди избеното помѣщение е пригодно по най-модерен начин за съхранение и зрѣние на вината. Голѣми джбови сѣдове, с вместимост 8—9 хиляди литри, са прибрали гроздовата реколта на Грозденци, от които само нѣколко души

са останали вън от кооперацията. В единствено помѣщение се намират малки джбови сѣдове, различни по форма и голѣмина — това са нѣкогашния инвентар на докооперирани сега лозари. Кооперацията им е прибрала всички бѣчи срещу мѣтка, допълнителни дѣлове. Стоя пред тѣзи безмѣлни сѣдове и пред тази величествена сграда и неволно минава през ума ми удивителната мисъл: „Каква сила е могла да трансформира умовете на тѣзи хора, да извършат такъв велик подвиг, да се лишат от това, що е било тяхна скъпа собственост, която години под ред им е поднасяла залъка в уста и да си пѣдадът здравина и рѣка за обединение. Не, казах си аз, това може да е друго, освен

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Н. продължава да се интересува за живота на малцинствата

Съ подписването на мирния договор държавният, член на ОН, взеха из-ангажирани и покрово-малцинствата права. По-късно се образува комитет на малцинствата, петта комисия и след това се предложи от делегат, ако се не изгуби австрийският, да образува специална комисия, която да проучва положението на всички оплаквания и да разпитва обвиняемите.

Такава комисия се образува. До сега са постъпили както две, така и други жалби, които са оплаквания. Едни са били разрешени благоприятно за малцинствата, а по-вечето случаи до сега не е считано за нужди комисията да се занимава. Комисията е разгледала въпросите по жалбите и по основателни мотиви.

Всички малцинства, без етнически различия, са се старали да отблъхват оплакванията пред съвета на ОН. Тя се старае да употребява всички възможни начини да се разгледа с мнозинството. Много от тях са употребявали

пробивали максимални усилия, които са стигали до държавни глави, само да се запази равновесието и добрият връзки между малцинството и мнозинството.

Като не помогнат вече и тия изключителни мъжки, тогава малцинствата са прибегнали към комисията за оплакване при ОН. Комисията от своя страна разпитва двете страни и взема нужните мерки, прави постъпки пред съответното правителство да предотврати или премахне тия или ония неблагоприятни за малцинството положения.

В Румъния, от известно време се заговори за национализиране на труда. Няколко пъти вече се правиха спити, но силната съпротива на народността малцинствата и благоволенieto може да се каже на досегашните правителства, тоя закон не може да се прокара. Преди известно време настоящето правителство в лицето на г. Валеръ Попъ, е изтратило едно окръжно, с което вменява въ дълг да бъде взето под внимание напреждането за национализиране на труда и да се вземат въ всички пред-

приятния 50 или 75 на сто чиновници и работници от румънски произход. Унгарският и немски голъми предприятия се противопоставиха против тая мърка, като поискаха от г. м-ра една отсрочка на това нареждане.

Точно въ това време ОН заседаваше въ Женева. Унгарският индустриалец, така поне може да се тълкува, направил оплакване пред ОН и сложили дейността на румънския м-р на външните работи г. Актонеску пред изпитание. Столичният вестник съ вчерашна дата ни поднасят новината, че г. Актонеску искал от своето правителство обяснение по наредбата за национализиране на труда и отговора на индустриалците малцинственици.

Ние българите сме били винаги лоялни граждани на страната. До сега не сме правили нито едно оплакване до Женева, като за всичко сме се спирали да уреждаме въ Букурещ. Напоследък се посегна върху най-скъпото ни — училищата и пак не похлопахме на ничия врата. Сега са затворени гимназиите ни и нашите протести и погледи са

МОГАТЪ ЛИ ТУРСКИТЕ ИЗСЕЛНИЦИ ДА ИЗНАСЯТЪ ЗЛАТО ?

520 златни монети намърени у един турчинъ

Както е известно, споредъ сключената конвенция между румънското и турско правителства, изселниците турци отъ Добруджа могат да взематъ всичкия си имотъ, могат да изнесатъ всичко, задължавайки се да предложатъ на държавата само да имъ купи земята.

Последниятъ вариантъ отъ изселници, настанени въ Констанца, очаквайки пархода да ги отнесе, бива претърсенъ отъ органите на властта. Последниятъ получилъ тайно донесение, че единъ отъ изселниците

отправени пакъ къмъ Букурещъ, къмъ най-висшата институция и държавни личности.

При все това, намиратъ се хора въ Букурещъ, повечето вестникари, да ни обвивяватъ като най-голъми врагове на държавата. Каква по-голъма лоялностъ отъ тая, когато ни се посяга на училищата, а ние не прескачаме въ Женева, което е наше законно право?

Ат. Цветковъ

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ
Добруджански гласъ

цитъ ималъ злато. Действително, властта отарива у единъ турчинъ 520 златни монети, които искал да ги пренесе въ Турция. Златото бива конфискувано.

Срѣдъ турските срѣди, особено между емигрантските, понастоящемъ владѣе пълно недоумение. Тя знаятъ, че споредъ сключената спогодба могат да изнасятъ всичко каквото иматъ, а действителността излиза друга.

Освенъ това, мнозина отъ старите турци притежаватъ отъ стари времена злато. Това обстоятелство за моментъ ги спира и всички чакатъ развързката на случая съ намъреното злато.

Продавамъ: 1) 2 магазин,

постройка 1932 г., съ 500 кв. м. дворно място, кладенецъ, удобни за житни складове, находящи на ул. „Гр. Александруску“ 7 — (срѣщу Трибунала).

2) Празниѣсто, на силистренското шосе, срещу вратата на казармите.

3) 2 голѣми желѣзни, огнеупорни каси и 2 писалишни маси.

Споразумение:

Редакцията или собственика

И. Чипрутъ — Базарджикъ 65—1

могща сила — силата на кооперативното съзнание. Една могща въра — победата въ триумфа на кооперативното освободително движение и едно безгранично доверие въ идейния изкооператора ржководител! Да, всичко друго е само празно суетване!

Като избата, така и всичките надземни постройки са изградени пакъ по стопански начинъ, който има това преимущество, че пестителствата почти наполовина намаляватъ с. Грозденъ, с. Сунгурларъ, съ най-добри впечатления. Времето ни позволи да посетимъ с. Фердинандово, което стои на няколко километра и въ което също кооперативна изба. Големата сграда на последната се забелязваше отда-

лъч и това ни даде възможностъ не единъ път да спираме погледа си върху нея и да ѝ се любуваме. Избата въ това село е строена отъ земеделската банка и предадена на фердинандовската кооперация на изплащане. Трийлларски кооперация — въ с. Сунгурларъ, с. Грозденъ и Фердинандово са синдикирани. Пласментътъ на виното имъ е осигуренъ, понеже са сумели да рекомбиратъ вината си и притежаватъ складове въ голѣмитъ консуматорски центрове, като София, Варна и др.

На път сме за с. Камарево. Огласяме отъ виденото и преживяно презъ този денъ най-мили и възторжени спомени за разрастването и мощта на кооперативната идея въ този край.

Не мога да отмина мъл-

комъ впечатленията си и отъ с. Камарево. Разположено е 15 к. м. северно отъ гр. Карнобатъ. Брой 250 жители. Тукъ при все, че имамъ още изба, но кооперативното дѣло се е развило, и се вплотило въ няколко насоки, та селото смѣло може да се мѣри въ това отношение съ горепомнатитъ лозарски центрове. За отбелязване е фактътъ, че кредитната кооперация тукъ, както и въ другитъ села, е послужила като база, върху която са се изградили другитъ видове кооперации. Благодарение ней, а най-вече енергичното съдействие на нейните ръководители, тукъ въ Камарево, на кооперативна чела е построена мелница, основана е мандра за използване млѣкото на няколко села, набавена е вършачка, притежаватъ и коо-

перативенъ магазинъ, който задоволява по-голъмата частъ отъ нуждите на населението.

Населението е будно и напреднало доста много въ просвѣтно и стопанско отношение. За това свидетелствува красивата имъ двуетажна училищна сграда, въ която са помещаватъ основното имъ училище и прогимназията. Въ нея има театраленъ салонъ, на който ние силистренци можемъ само да завидимъ. Въ салона има инсталирано радио.

За голѣмия стопански напредъкъ на селяните говори фактътъ, че харманътъ, първобитното сѣдство за вършитба съ конел или диканя, отдавна е забравенъ. Всичката храна се върше на вършачки, а спестеното време се използва за други стопански це-

ли, които увеличаватъ само дохода на стопанството.

Селото е добре обзаведено въ всичко отношение. Има пощенска станция, амбулатория, ветеринарна лечебница, обръчъ за разплоденъ, расовъ добитъкъ и лесничество. Има ситенъ и енергиченъ кметъ, който на всяка инициатива, която цели благодеянието на селото, се отзовава съ готовност, а това е сигурния залогъ за успѣхъ и напредъкъ. Край селото минава трасираната и готова за строене железопътна линия Карнобатъ — Шуменъ. Като бжедеща гара нему се открива още по-голъма перспектива за цѣлостиво стопанско развитие.

Йор. Калчишковъ.

Осн. учителъ.

гр. Силистра.

РЕШАЮЩИ ДНИ ЗА ЕВРОПА

„Вестникъ „Йорвъ“ смѣта, че „илюшните дни ще бъдатъ решаващи за международното положение. Това се отнася най-вече за държавитѣ отъ Сръбна Европа и балканитѣ; нѣкои дори предполагатъ, че на карта ще бъде сложенъ въпроса за съществуването на нѣкои отъ тѣхъ“.

Защо?

„Цѣлия въпросъ се състои въ следното: Мусолини ще предложи на Хитлера ризмѣна. Италия ще предостави на Германия свобода на действие въ Сръбна Европа и Балканитѣ, а Германия ще окаже сериозна подкрепа на Италия въ Испания. Мусолини остава вѣренъ на тактиката си: той жертвува бъдещето за успѣха на настоящето. Много е възможно той да извърши единъ голѣмъ жестъ.“

Женевскиятъ кореспондентъ на вестника констатира, че „авст-

рийскитѣ делегати, които Женева е привикнала да вижда въ продължение на 18 години весели и усмихнати, сега сѣмрачни. Тѣ се опасаватъ, че наближава денътъ, когато за Шушинга ще бъде много трудно да води по отношение на Берлинъ твърда и мъжествена политика. Успѣхитѣ на германската пропаганда въ Австрия сѣм потресаващи. Шушингъ трѣбва да води отчаяна борба за своитѣ позиции дори въ срѣдитѣ на правителството. М-ра на вътрешнитѣ работи — германofilъ създава на Шушинга не малко грижи. Осведоменитѣ лица твърдятъ, че нѣма да бъде чудно, ако въ единъ прекрасенъ денъ германскитѣ погранични части или отряди отъ военната полиция преминатъ границата съ цель да „произведатъ плебисцитъ за участието на нац. социалистическитѣ елементи въ управлението.“

„ВЕСТНИКЪ“

— Отъ всички краища на Добруджа получаваме оплаквания отъ нашитѣ абонати, че не получаваха редовно, па и никакъ вестника.

Предприехме едно щателно разследване, за да откриемъ причината на това неполучаване и се натъкнахме на изненад-

Последния часъ на Болградската гимназия

(Продължение отъ I-ва стр.)

директоръ-българинъ Георги Стаменовъ събира ученицитѣ и учителитѣ и имъ съобщава вестта, че руската олигархия забранява да се учи на български въ това здание, създадено, огрижвано и развивано отъ българци. „Братя, затрепералъ развълнувано гласа на стария просвѣтень ратникъ — тѣ изгониха езика ни отъ тукъ, но едно не ще могатъ да изгонятъ: духа ни!“

Настръхнала българската юношъ, погледнала на осквернената си свѣтия и въ душата си дава една клетва...

ващи положения.

Видѣхме цѣли вързопи отъ „Добр. гласъ“ натрупани на нѣкои мѣста, а въ много села научаваме, че съ вестника се и търгувало.

Веднага направихме енергични постѣпки до съответнитѣ висши органи.

Надѣваме се да се взематъ съответнитѣ законни мѣрки.

— Финансовитѣ управления въ двата окръга: Калиакренски и Дуросторски сѣм докладвали, че данъцитѣ се събиратъ по най-лесенъ начинъ, а дебитата за поземления налогъ е почти вече напълно покритъ.

Известно е, че колониститѣ сѣм освободени отъ всякакви данъци. Горния фактъ показва, че мѣстнитѣ жители сѣм едни отъ най-добритѣ данъкоплатци въ тази страна.

— Жители отъ с. Сърнено, балчишко, биватъ из-

пратени отъ селския даскалъ да донесатъ пѣсѣкъ за училището.

Когато отиватъ въ Каранча, биватъ арестувани въ жандармерийския постъ отъ шефа. Следъ дълги разпитвания нашитѣ селяни сѣм биле освободени.

— Съ залавянето на крадцитѣ въ Констанцения окръгъ, които сѣм върлували и въ двата окръга отъ Нова Добруджа, конекрадството съвсемъ се ограничи.

Арестуванитѣ крадци, които признали всички свои злодеяния, сѣм цигани-скитници. Столичниятъ печатъ, навремето си, всички горни случай предаде като дѣло на „комитаджии“.

Днесъ се доказа самата истина.

— Въ житнитѣ тържища отъ Балчикъ и Каварна, презъ последното време има доста голѣмо оживление. На скоро се очаква пристигането на нѣколко чужди параходи, които ще товарятъ пшеница за чужбина.

— Предаването на електрическо освѣтление отъ Централата за частнитѣ къщи и предприятия се извършва много бавно. Следъ извършването на исканитѣ формалности, гражданитѣ сѣм принудени да чакатъ цѣли седмици, докато получатъ освѣтление. Ние се надѣваме, че общинскитѣ управници, ще взематъ подъ внимание горното — защото гражданитѣ се оплакватъ — и ще направятъ нужнитѣ постѣпки въ полза на гражданитѣ.

ПРОДАВАМЪ

на износни условия една нова и една стара къщи, съ 1000 кв. м. дворно мѣсто, находящи на ул. „Богданъ Вода“ № 21 — Базарджикъ.

Желающитѣ да се отнесатъ до Василь Караивановъ кръчмаръ

ЗЕМЕДѢЛЦИ!

Въ главното представителство на Интернационалъ Харвестеръ Корпорациянъ —

Ив. Пѣевъ & Ст. Мариновъ

Базарджикъ, пияца „Пѣей“, № 29 (Шадръфанския площадъ) гдето спиратъ червенитѣ курси ще намерите винаги на депозитъ:

СЪЯЛКИ „MELICHAIR“, оригиналъ отъ различни голѣмини на най-износни цени, освободени отъ вносни мито.

ПОРЗОЛЪ — най-ефикасното и сигурно срѣдство за лекуване на зимницата, ечемика, просото и овеза отъ **ГЛАВНЯ**.

ДУБИЕДЪ — най-прочутата плетачна машина.

ЧАСТИ за трактори, вързачки, жетварки „DEERING“ Mc. Cormic и всички други марки.

МАСЛО: Gargoyle и специални масла за трактори. 62 — 8

МИЛЮД. НАЧЕВЪ

— ул. „И. Г. Дука“ 28 —

най-добре асотиранъ съ всички видове
ръжчни армоникки acordeoni,
устни музички отъ най-прочутитѣ
ИТАЛИАНСКИ и ГЕРМАНСКИ ФАБРИКИ
цени конкурентни

Преди да купите горнитѣ артиколи
посетете магазина ми за увѣрение
Приематъ се и поправки

61 —

МЕЛНИЧАРИ!

Нови и оказионални мелнични инсталации, различни машини за мелници, валцовѣ за царевича и жито, машини за мелене кочани за ярма.

ЗЕМЕДѢЛЦИ!

Трактори и различни оказионални земеделчески машини.

ЗА МЕХАНИЧЕСКИ РАБОТИЛНИЦИ!

Оказионални стругове и всѣкакви индустриални машини.

Продава **С. НАТАНСОНЪ**, Букурешъ IV
Бул. Фердинандъ 87

За сведения въ Базарджикъ: **СТ. БЕРОВЪ**
ул. „Фрумоаса“ 2

70—6

Кино „МОДЕРНЪ“

ВЛАДЯ КОРСАКОВЪ

Отъ четвъртакъ до недѣла

Най-грандиозния съветски филмъ — покъртителна драма отъ руския животъ съ
ВЛАДИМИРЪ ГАРДИНЪ и ВАСИЛЕВЪ

Филмътъ е поучителенъ за учащитѣ се

Собственикъ, отг. редакторъ Я. х. Яневъ

Цени обикновени

Tipografia „IZVOR“ — Baza